

विस्फूर्जितदेहस्य बाहुभ्यामवलम्ब्यमानदेहस्य
पार्श्वयोः । अवनामितमेद्रस्य मेद्रं । उन्ना-
मितविदधजिह्वायस्याधोजिह्वायाम् । अति-
यत्नानस्य तालुनि दन्तमूलेषु च । एवं यन्त्रो-
पायान्मांसं विरोत्यापनहेतुं बुद्ध्यावेक्ष्य
शरीरवशेन आधिवशेन च विदध्यात् । मांस-
लेप्पवकाशेषु यवमांसं शूलं निदध्यादतोऽन्ये-
ष्वङ्गेयवमांसं ग्रीहिमांसं वा ग्रीहिसुखेन ।
अस्यामुपरि कुटारिकया विधेर्दण्डं यवमांसम् ।
भवन्ति चात्र ।

“अथ भेदवर्षासु विधेयं श्रीशुक्राये तु शीतले ।
हेमन्तकाले मध्याह्ने शूलकालाख्यः स्तुताः ।
सन्ध्याक शूलनिपातेन धारया या खवेदहृत् ।
सङ्घर्षेण दण्डा तिष्ठेच्च सुविह्वलान् विनिर्दिशेत् ।
यथा कुसुम्भपुष्पेभ्यः पूर्वं स्रवति पीतिका ।
तथा सिरासु विह्वलसु दुष्टमये प्रवर्तते ।
मूर्च्छितस्यातिभीतस्य आन्तस्य हृदितस्य च ।
न वहन्ति सिरा विह्वलस्तयानुत्थितयन्त्रिताः ।
शौण्ड्यं बहुदोषस्य मूर्च्छेया विद्वत्स्य च ।
भूयोऽपराधे विषाद्या सापरेदुःख्याहेऽपि वा ।
रक्तं सशेषदोषस्य कुर्यादपि विचक्षणः ।
न चातिप्रसृतं कुर्याच्छेदं संश्रमनेर्जयेत् ।
बलिनो बहुदोषस्य वयःस्थस्य शरीरिणः ।
परं प्रमाद्यमिच्छन्ति प्रस्थं शोणितमोचयेत् ॥”
तत्र प्राददाहपादहृत्वाववाहुकटिप्यविसर्पवात-
शोणितवातकण्टकविचर्चिकापाददारीप्रभृतिषु
क्षिप्रमन्त्रेण उपरिष्टात् दण्डकृते ग्रीहिसुखेन
सिरां विधेत् । शौपदे तच्चिकित्सिते यथा
वस्यते । क्रोष्टुकशिरःखण्डपङ्क्तुलवातवेदनासु
जङ्घायां गुल्फस्थोपरि चतुरङ्गुले । अपच्या-
मिन्द्रवस्त्रैरधस्ताद्दण्डकृते । जानुसन्धेःपार्श्वयो
वा चतुरङ्गुले ग्रहस्याम् । ऊरुमूलसंश्रितासु
गलगाढे । एतेनेतरसकृत्वाहृत् च आख्यातौ ।
विशेषतस्तु वामबाहौ ऊपरसन्धेरन्धरतो
बाहुमध्ये ग्रीहि कनिष्ठिकानामिकयोर्मध्ये वा ।
एवं दक्षिणबाहौ यज्ञहात्यो कपोदरे चैतामेव
च कासश्वासयोरप्यादिशन्ति । ग्रहस्यामिव
विषाद्याम् । शोणिप्रति समन्तात् दण्डकृते
प्रवाहिकायां शूलिन्यां परिकर्षिकोपदेश्चमूक-
दोषशुक्रवापत्सु मेद्रमध्ये । हृत्पार्श्वयोः पार्श्वे
मूत्रवृद्ध्याम् । नाभेरधश्चतुरङ्गुले खेवन्त्या वाम
पार्श्वे दकोदरे । वामपार्श्वे कक्षास्तनयोरन्तरे-
ऽन्तर्जिह्वयोः पार्श्वे च । बाहुशोधाववाहु-
कपोरप्येके वदन्त्यंशयोरन्तरे । त्रिकसन्धिमध्य-
गतां तृतीयके अधःस्त्वन्धसन्धिमध्यगतमप-
क्षारे । शूलकेप्रान्तसन्धिमध्यगतसुरोऽपान्गलला-
टेषु चोन्मादेऽपक्षारे च । जिह्वारोगेऽधो-
जिह्वायां दन्तबाधेषु च तालुनि तालयेषु ।
कण्ठयोऽपरि समन्तात् कर्णमूले तन्त्रीगेषु च ।
गन्धायहृत्ते नाभारोगेषु च नासाये तिमिरा-
पिपाकप्रभृतिष्वामयेषूपनाधिके । कालाख्या-

मपाङ्गाचेता एव शरीरोरोगाधिमन्त्रप्रभृतिषु
रोगेऽस्ति । * । अत ऊर्ध्वं दुष्टवर्धनं अनु-
याच्यास्यामः । तत्र दुर्बिह्वतिविह्वता कुचिता
पिचिता कुचिता प्रसुता अतुदीर्णा अन्तेऽभि-
ह्वता परिशुष्का कुचिता वेपिता अनुत्थितविह्वता
शूलह्वता तिर्यग्विह्वता अविह्वता अयाध्या विह्वता
धेनुका पुनः पुनर्विह्वता शिरास्त्रायुसन्धिमन्त्रे
चेति विंशतिर्दुष्टवधाः । तत्र या खल्वशूल-
विह्वता न यत्तमसृक् स्रवति रक्षा शोफवती च
या दुर्बिह्वता । प्रमाद्यातिरिक्तविह्वतायामन्तः
प्रविशति शोणितं शोणितानिप्रवृत्तित्वा साति-
विह्वता । कुचितायामप्येवम् । कुण्डशूलप्रम-
थिता पृथुलीभावमापन्ना पिचिता । अनासा-
दिता पुनः पुनरन्तयोश्च बहुशः शूलाभिह्वता
कुचिता । शीतमयमूर्च्छाभिरपट्टतशोणितानि
अप्रसुता । तीक्ष्णा महासुखशूलविह्वता अतु-
दीर्णा । अक्षरक्तसाविशयान्ते विह्वता अन्तेऽभि-
ह्वता । शौण्ड्यशोणितस्यानिपुण्यं परिशुष्का ।
चतुर्भागावसादिता किञ्चित्प्रवृत्तशोणितानि
कुचिता । दुःस्थानवन्धनादिप्रमानायाः शोणित-
सम्प्लोहो भवति या वेपिता । अनुत्थितविह्वता-
यामप्येवम् । हिमनातिप्रवृत्तशोणितानि क्रिया-
सङ्गकरी शूलह्वता । तिर्यक् प्रविह्वतशूला
किञ्चित्त्वेया तिर्यग्विह्वता । बहुशः चता हीन-
शूलप्रविधानेनाविह्वता । अशूलजन्त्या अयाध्या
अनवस्थितविह्वता विह्वता । प्रदेशस्य बहुशोऽव-
चङ्गनादारोपयथा सुहृत्सु दुःशोणितसवा
धेनुका । खल्वशूलवधनाद्बहुशो विच्छिन्ना
पुनः पुनर्विह्वता । क्षायस्थिशिरासन्धिमन्त्रे
विह्वता वा रक्षां शोषं वैकल्यं मरणं वापाद-
यति । * । भवन्ति चात्र ।

“सिरासु शिचितो नास्ति चला स्तेताः स्वभा-
वतः ।

मत्स्यवत् परि वर्तन्ते तस्माद्यत्नेन ताडयेत् ।

अवागता गृहीते तु शूलं कायनिपातिते ।

भवन्ति आपदश्चेता बहुवचसापुप्रवधाः ।

खेहादिभिः क्रियायोगेन तथा वेपनेरपि ।

यान्वाशु आधयः शान्तिं यथा सन्ध्यां सिरा-
चघातः ।

सिराचघातकिञ्चाहं शूल्यतन्ने प्रकीर्तितः ।

यथा प्रविहितः सन्ध्यां वस्तिः कायचिकित्-
सिते ।”

तत्र शिखण्डिप्रवाणावारक्तास्याः पतानुवाहित-
सिराविह्वः परिहर्तव्यानि । क्रोधायासमेधुन-
दिवास्त्रप्रवाग्वायामयानोत्थानासनचक्रमण-
शीतवाततपविह्वता स्यात्प्राणीर्वाग्यावललाभा-
न्नासमेके मृन्यन्ते । * । एतेषां विस्तरमुपरिष्टा-
दस्यामः । भवतश्चात्र ।

“सिराविषाणुतन्त्रेण जलौकाभिः पक्वतया ।

अवगाढं यथापूर्वं निर्धरेदुष्टशोणितम् ।

अवगाढं जलौका स्यात् प्रच्छन्नं पिच्छितं हितम् ।

सिराज्वापके रक्ते प्रक्षालादुत्थि स्यति ।” * ।

नवमोऽध्यायः ।

अथातो धमनीयाकरणं शरीरं आख्या-
स्यामः । चतुर्विंशतिर्धमन्यो नाभिप्रभव-
अभिह्विताः । तत्र केचिदाहुः सिराधमनी-
स्रोतसामविभागः सिराविकारा एव धमन्यः
स्रोतांसि चेति । तत्तु न सन्ध्याम् । अन्त्या एव हि
धमन्यः स्रोतांसि च सिराभ्यः कक्षाहृत्प्रान्त-
त्वान्मूलसन्धिमयात् कर्मेवेषेष्वादागमाच्च केव-
लसु परस्परसन्निकर्षात् सहश्रागमकर्मात्वात्
सौम्याच्च विभक्तकर्माङ्गामप्यविभाग इव कर्मासु
भवति । तासानु नाभिप्रभवानां धमनीना-
मूर्द्धगा दृष्ट दृष्ट चाधोगमिन्यन्तसन्धिसं-
गताः । ऊर्ध्वगाः शूलस्यार्धपरसगन्धप्रन्था-
सोच्छ्रासज्भित्तुहृत्सितकथितसहितादीन्निष्पे-
वानभिवहन्त्यः शरीरं धारयन्ति । तासु हृदय-
मभिप्रपन्नाश्चिधा आयन्ते ताक्षिण्यत् । तासानु
वातपित्तकफशोणितरसान् हे हे वहतस्ता दृष्ट
शूलपरसगन्धान्वाभिर्गृहीते । द्वाभ्यां भावते
च द्वाभ्यां घोषं करोति द्वाभ्यां स्फुपति द्वाभ्यां
प्रतिबुध्यते । इं चाशुवाहिन्यौ । हे स्तन्यं क्षिया
वहतस्तेन संश्रिते ते एव शुक्रं नरस्य स्तनाभ्या-
मभिवहन्तः । तास्तेताक्षिण्यत् सविभागा
आख्याताः । एताभिर्हृत् नाभिरुदरपार्श्व-
एहोरःस्त्वन्धयोवाहवो धार्यन्ते याप्यन्ते
च । * । भवति चात्र ।

“ऊर्ध्वं गतासु कुर्वन्ति कर्माख्येतानि सर्वशः ।

अधोगमासु वक्ष्यामि कर्मां तासां यथायथम् ॥”

अधोगमासु वातमूत्रपुरीषशुक्रार्णवादीन्धो

वहन्ति । तासु पित्तशयमभिप्रतिपन्नास्तस्य-

मेवाज्ञपानरसं विपक्षमौष्णादिरचयन्त्योऽभि-

वहन्त्यः शरीरं तर्पयन्त्यप्यन्ति चोर्ध्वगतानां

तिर्यग्गतानां रसस्थानाभिरुपरयन्ति मूत्र-

पुरीषखेदाच्च विरेचयन्त्यामपक्वाश्रयान्तरे च

चिधा आयन्ते ताक्षिण्यत् । तासानु वातपित्त-

कफशोणितरसान् हे हे वहतः ता दृष्ट हे अन्न-

वाहिन्यावन्ताश्रिते तीयवहे हे मूत्रवत्समभि-

प्रपन्ने मूत्रवहे हे शुक्रवहे हे शुक्रप्रादुर्भावाच्च

हे विचर्गाय ते एव रक्तमभिवहन्तो गारीका-

मार्णवसंघम् । हे वर्णानिरसन्त्यौ स्थूलान्-

प्रतिवहे । अष्टावन्ताक्षिण्यगगानां धमनीनां

खेदमर्पयन्ति । तास्तेताक्षिण्यत् सविभागा

आख्याताः । एताभिर्धोनाभेः पक्षाश्रयकटी-

मूत्रपुरीषदुदवस्तिमेद्रकथीनि धार्यन्ते याप्यन्ते

च । * । भवति चात्र ।

“अधोगमासु कुर्वन्ति कर्माख्येतानि सर्वशः ।

तिर्यग्गताः सर्ववक्ष्यामि कर्मां तासां यथा-

यथम् ॥”

तिर्यग्गतानासु चतस्रणां धमनीनामेकांशतया

सहस्रधा शरीरोत्तरं विभज्यन्ते ताक्षसंस्ते-

यास्ताभिरुदं शरीरं गवाक्षितं विवहमात-

तच्च । तासां मुखानि रोमरूपप्रतिवहानि येः

खेदमभिवहन्ति रसचापि सन्तर्पयन्त्यन्तेऽपि